

ROK 1980

Hlavná cena XII. ročníka Jašíkových Kysúc:

Feldek Martin

Narodil sa 24.9.1963 v Trstenej. Vyštudoval filmovú réžiu a scénaristiku na FAMU v Prahe. Ako účastník literárnych súťaží pre mladú literatúru vyhral Jašíkovu Turzovku(1980), získal druhé miesto na Wolkrovej Polianke(1979) a ďalšie ocenenia. Doteraz publikoval svoje prózy časopisecky a v zborníkoch: Letokruhy (Smena 1983), Na večeru budú štvorlístky (Slovenský spisovateľ 1984). Ako scenarista sa uviedol v spoluautorstve s Dušanom Rapošom filmom F.T. (1988).

Pocta Márii Višváderovej

(Úryvok)

- Najdôležitejší je prvý dojem. Pamätaj, že ako sa zapíšeš, takého ťa

potom budú vidieť po celé štyri roky a zlý prvý dojem sa veľmi ťažko napráva. – Tak dnes ráno vyprevádzala Jožka Lamoša jeho matka.

- Najdôležitejší je prvý dojem, – opakoval si Jožko celou cestou.

Ešte párkrát sa vo výkladoch mihli jeho odstavajúce uši a už stál vo dverách cely, ktorú práve vyfasoval a na celom tele cítil, ako sa jeho vyholená hlava odráža v očiach neznámych ksichtov.

Žiadne fanfáry, červený koberec, ani palmy v kvetináčoch, len samí idioti, pomyslel si Jožko. Ale iste mnohí celkom sympatickí, netreba robiť predčasné závery. Najdôležitejší je prvý dojem.

Formálne nadvihol kútiky úst a masa lavíc a stoličiek ho vstrebala.

Len si nesadni vedľa najväčšieho grázla, pomyslel si. Aspoň raz dokáž, že sa vieš poučiť na vlastných chybách.

Do miestnosti vošla osoba v stredných rokoch, Jožko v momente rozoznal, že ide o ženu. Decentne sa usmiala pomedzi fúzy.

Tá je odporná, to je hádam osud, že všade musím narážať na ľudí, ktorí sa mi hnusia, len ako jej to nedat' najavo? pomyslel si.

Nehybnosť ženiných fúzov nasvedčovala, že ešte stále mlčí. Už-už sa pauza stávala trápnu, keď prehovorila:

- Moje meno je Mária Višváderová.

Opäť nastalo ticho. Ženine nohy nemotorne obkročili stoličku a za jej bolestného vrzd'ania na ňu spustili ženin zadok.

- Súdruh riaditeľ mi prideliť vašu triedu a pokiaľ nenastanú dajaké zmeny, budeme stretávať až po maturitu. Je niekomu niečo nejasné? Tak čomu sa smejete? Ja nezvyknem na žiakov kričať, keď vidím, že niekomu pomôže, keď jednu flinknem, tak aj flinknem, ale keď ani to nepomôže, nebudem rozčuľovať... Gymnázium je výberová škola, keď je to niekomu smiešne, načo sem chodil. Zbytočne zaberá miesto. Ja hneď žiakovi na tvári vidím, či sem patrí alebo nie.

Už som videl profesorov, čo na začiatku spravili bububu, ale neskôr boli celkom fajn. Táto však medzi nich bohužiaľ nepatrí. Ako som sa len usiloval na seba neupozorniť. Už ma má bezpečne zaradeného medzi tých, čo sem nepatria. Odporná baba, pomyslel si Jožko.

- A vy čo uškŕňate, myslíte, že vás to netýka? Ako sa voláte, postavte, keď s vami vyprávam.

Tak predsa som len nebol prvá obeť, pomyslel si Jožko. Radšej sa na ňu nebudem dívať, lebo bezpečne niečo poviem.

- Z okna môžete dívať doma, tu ste v škole, ak ste nestihli všimnúť! – zaútočila Mária konečne aj na Jožka

Treba zmeniť taktiku. Najlepšia obrana je útok, pomyslel si Jožko.